

UČITEL DRAMATICKÉ VÝCHOVY

Se změnou společnosti (rok 1989) se změnila i škola, která je vždy odrazem společnosti, s ní se změnila i role učitele v ní. Učitel už není ten, kdo předává informace, ale je průvodcem na cestě poznání. Respektujícím a respektovaným partnerem, spolupracovníkem. Požadavky na učitele (současného) jsou: rozvoj tvořivosti, osobní zodpovědnosti, profesionality, týmové spolupráce, ... Důležitá je spolupráce mezi učitelem, žákem a rodiči. Je to tedy změna tradičních postojů, přijetí nových rolí a vzorců chování.

Osobností učitele se zabývá „PEDEUTOLOGIE“

- jaký má být úspěšný učitel? - přístup normativní
- jací jsou konkrétní učitelé, jaké mají reálné vlastnosti? - přístup analytický

Jaký má být úspěšný učitel? Měl by splňovat určité požadavky:

- umění komunikovat s lidmi
- pozitivní vztah k lidem
- vytváření přátelské atmosféry
- všeobecný kulturní, zeměpisný i politický přehled
- morální způsobilost
- citlivost při hodnocení žáka
- psychická odolnost
- rozvinutá empatie

UČITEL DRAMATICKÉ VÝCHOVY by měl splňovat obecné požadavky a vedle toho i speciální požadavky:

- Tvořivost by měla být samozřejmostí. Tvořivý učitel dokáže vytvářet hodiny plné prožitků, dává dětem dost příležitostí se projevit.
- Důležitý je slovní projev a práce s hlasem (při motivaci, navození dramatické situace, apod.). K slovnímu projevu patří schopnost vést rozhovor, diskusi, vysvětlovat pravidla her, ...
- Citlivost a empatie – co nezvládneš sám, nechtěj po dětech.
- Opravdovost a nadšení – jen ten kdo je zaujatý pro věc, dovede vyvolat stejnou reakci u dětí.
- Hravý a ochotný – přijímat nové podněty, zkoušet je v praxi.
- Musí zvládnout režijní práce, protože pracuje s prostorem, dramatickou situací, hudbou, scénou, apod.
- Je třeba znát základy teorie dramatu a divadla, mít jistou míru hereckých a dramaturgických dovedností.

Učitel dramatické výchovy je ten, který komplexně rozvíjí celou osobnost člověka, psychické i fyzické funkce, schopnosti, dovednosti. Klíčovými dovednostmi se zabývali teoretici oboru, přihlíželo se k typu a stupni školy, zároveň se přihlíželo, zda jde o učitele, který chce dramatickou výchovu využívat jako metodu práce nebo bude předmět učit. DV jako metoda práce se dá využít v každém předmětu. Systém přípravy na povolání učitele dramatické výchovy můžeme sledovat už v 70. letech 20. století a rozdělit na 3 etapy:

1. ETAPA (70. -80. léta)

Dramatická výchova se realizovala v Lidových školách umění, dramatických a divadelních kroužcích. Vedli ji herci, učitelé češtiny, ale i učitelé matematiky, absolventi výtvarných škol. Vzdělání bylo náhodné, většinou neodborné.

2. ETAPA (před rokem 1989)

Pedagogové absolvovali semináře, kurzy dramatické výchovy v DDM, někteří chodili do literárně dramatických oborů LŠU a troufli si vést soubor. Vzdělávací kurzy už byly odborné, ale zúčastnilo se jich málo učitelů. Pracovali intuitivně.

3. ETAPA (první polovina 90. let, současnost)

Pedagogové mohli studovat na fakultách, na JAMU v Brně nebo DAMU v Praze.

Mezi významné učitele dramatické výchovy v současnosti patří:

Eva Machková – významná odbornice na DV, zakladatelka národní přehlídky dětského divadla a přednesu. Zasloužila se o katedru dramatické výchovy na DAMU.

Dílo: Metodika dramatické výchovy

Drama v anglické škole

Úvod do studia dramatické výchovy

Jak se učí dramatická výchova

Josef Valenta – učitel dramatické výchovy na DAMU, teoretik a lektor

Dílo: Metody a techniky dramatické výchovy

Kapitoly z teorie výchovné dramatiky

Hraní rolí ve výchově a vyučování

Jaroslav Provazník – šéfredaktor Tvořivé dramatiky, porotce na dětské scéně

Dílo: Co je a co není dramatická výchova

Silva Macková – vysokoškolský pedagog na JAMU, vedoucí v PIRKU, zakladatelka dramatické výchovy při DDM v Lužánkách

Dílo: Dramatická výchova

Dramatická výchova ve škole